

Posudek vedoucího diplomové práce

Lucie Halabrníková, *1940. Jeden rok okupace v zrcadle české literární kultury*.

Ústav historických věd, Fakulta filozofická, Univerzita Pardubice, 2018

Cíl práce byl za spolupráce diplomantky se školitelem formulován adekvátně, ale nutno přiznat, že v prvotním konceptu – se záměrem postihnout v daném roce literární kulturu v celistvě pestré škále jejích projevů – snad až příliš ambiciózně. V průběhu rešeršních prací k tématu bylo vydáno několik literárně-historických monografií a kolektivních svazků k tématu, věnovaných problematice cenzury, vydavatelské činnosti a literární kultury v době nacistické okupace, jejichž výzkumy bylo zbytečné duplikovat. Po vzájemné domluvě byla proto nakonec zvolena tradičnější cesta, představující českou literární produkci roku 1940 formou výběrových sond. Ty sledovaly, jak některé stěžejní motivy, posilující étos národní kulturní tradice v těžkých časech okupace (slavná historie – nezdolné osobnosti národní kultury – Praga Caput Regni), dominují vlastenecky angažované tvorbě etablovaných českých básníků, prozaiků a žurnalistů a oslovují také nastupující mladou básnickou generaci. Potud vysvětlení k očividné disproporci mezi názvem práce a jejím obsahem.

Při zpracování práce bylo diplomantkou jako opor využito adekvátních odborných zdrojů a relevantní literatury. Realizovaný metodologický přístup autorky pokládám za adekvátní postup.

Z pozice školitele oceňuji pracovní nasazení pisatelky a finální tvar práce mám za přesvědčivě vystavěný. Nutno uvést, že Lucie Halabrníková pracovala se značnou mírou samostatnosti, prokázala přitom velmi dobrou schopnost komparativní analýzy a podnětné interpretace. Zvládla zkoumaná literární díla zasazovat do širšího kulturního a dějinného kontextu a v neposlední řadě prokázala při své argumentaci jemný čtenářský cit a hloubavost.

Práce je napsána čtivě, myšlenkově svěže a se smyslem pro dobře promyšlenou charakteristiku poetik jednotlivých autorů.

Stylistickou úroveň práce výrazně sráží velké množství pravopisných přehmatů a prohrěšků proti platným pravidlům jazyka. Stěží tento fakt vysvětlit jinak, než fází „autorské slepoty“ v hektickém stavu dokončování práce, to však nemůže být pokládáno za omluvu.

Kultura jazyka a tvořivé práce s ním vždy vyrůstá ze zvládnutí jeho pravidel.

V úhrnu práci Lucie Halabřínové doporučuji k obhajobě a navrhuji její klasifikaci C.

21. ledna 2019

A handwritten signature in cursive script, reading "Pavel Panoch", written in black ink on a light-colored background.

doc. Mgr. Pavel Panoch, Ph.D.

Ústav historických věd
Fakulta filozofická
Univerzita Pardubice